

פרשת אמור

Parshah Emor
2nd Reading - Isaac - G'vurah
Vayikra (Leviticus) 21:16-22:16

וידבר יהוה אל-משה לאמר דבר אל-אהרן
לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום
לא יקרב להקריב לזום אלהיו כי כל-איש
אשר-בו מום לא יקרב איש עור או פסח או זרם
או שרוע או איש אשר-יהיה בו שבר רגל או
שבר יד או-גבן או-דק או תכלל בעיניו או גרב
או ילפת או מרוז או שך כל-איש אשר-בו מום
מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את-אש
יהוה מום בו את לזום אלהיו לא יגש
להקריב לזום אלהיו מקדשי הקדשים
ומן-הקדשים יאכל אך אל-הפרכת לא יבא
ואל-המזבח לא יגש כי-מום בו ולא יזלל
את-מקדשי כי אני יהוה מקדשם וידבר משה
אל-אהרן ואל-בניו ואל-כל-בני ישראל ידבר
יהוה אל-משה לאמר דבר אל-אהרן ואל-בניו
ויצוהו מקדשי בני-ישראל ולא יזללו את-שם

קדשׁי אשר הם מקדשׁים לי אֲנִי יהוה אִמַר אֱלֹהִים
לְדַרְתֵיכֶם כֹּל־אִישׁ אֲשֶׁר־יִקְרַב מִכֹּל־זֶרְעֵכֶם
אֶל־הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִיהוָה
וּטְמֵאתוּ עִלְיוֹ וּזְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלִּפְנֵי אֲנִי
יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אֶהְרֹן וְהוּא צָרוּעַ אוֹ זָב
בַּקְּדוּשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנָּגַע
בְּכֹל־טְמֵא־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־תִּצָּא מִמֶּנּוּ
שֶׁכַבַּת־זֶרַע אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכֹל־שֹׁרֶץ אֲשֶׁר
יִטְמֵא־לוֹ אוֹ בָאָדָם אֲשֶׁר יִטְמֵא־לוֹ לְכֹל
טְמֵאתוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע־בוּ וּטְמֵאה עַד־הָעֶרֶב
וְלֹא יֹאכַל מִן־הַקְּדוּשִׁים כִּי אִם־רוּחִץ בְּשָׂרוֹ
בַּמַּיִם וּבֵא הַשֶּׁמֶשׁ וּטְהַר וְאֶזְזַר יֹאכַל מִן־הַקְּדוּשִׁים
כִּי לִזְמוֹ הוּא גְּבֻלָּה וְטָרְפָה לֹא יֹאכַל
לְטְמֵא־הֶבֶה אֲנִי יְהוָה וּשְׁמַרוּ אֶת־מִשְׁמַרְתִּי
וְלֹא־יֵשְׂאוּ עִלְיוֹ חֲטָא וּמִתּוֹ בּוֹ כִּי יִזְחַלְהוּ אֲנִי
יְהוָה מִקְּדוּשָׁם וְכֹל־זָר לֹא־יֹאכַל קָדֵשׁ תּוֹשֵׁב כֹּהֵן
וּשְׂכִיר לֹא־יֹאכַל קָדֵשׁ וְכֹהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קַנְיָן
כִּסְפוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וַיִּלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ
בְּלִזְמוֹ וּבֵת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה לֹא־יֵשׁ זָר הוּא
בְּתֵרוֹמַת הַקְּדוּשִׁים לֹא תֹאכַל וּבֵת־כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה

אֶל־מִזְבֵּחַ וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אִיֵּן לָהּ וּשְׂבֵה אֶל־בֵּית
 אָבִיהָ כַּזְעֻרִיָּה מִלִּזְמַן אָבִיהָ תֹאכַל וְכֹל־זֶרַע
 לֹא־יֹאכַל בּוֹ וְאִישׁ כִּי־יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וַיִּסַּף
 זֹמַמְשִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לָכֹהֵן אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְלֹא יִזְכְּלוּ
 אֶת־קֹדֶשׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר־יְרִימוּ
 לַיהוָה וְהִשִּׂיאוּ אוֹתָם עִוֵּן אֲשֶׁמָּה בְּאֲכֹלֶם
 אֶת־קֹדֶשׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים

Modern Letters Version

16 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: 17 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר
 אִישׁ מִזְרַעֲךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יְהִיָּה בּוֹ מִוָּם לֹא יִקְרָב
 לְהִקְרִיב לַחֶם אֱלֹהִיו: 18 כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מִוָּם לֹא
 יִקְרָב אִישׁ עֵוֶר אוֹ פִּסַּח אוֹ חָרָם אוֹ שְׂרוּעַ: 19 אוֹ אִישׁ
 אֲשֶׁר־יְהִיָּה בּוֹ שֶׁבַר רֶגֶל אוֹ שֶׁבַר יָד: 20 אוֹ־גִבָּן אוֹ־זָק
 אוֹ תַבְלָל בְּעֵינָיו אוֹ גֵרָב אוֹ יִלְפָת אוֹ מְרוּחַ אֲשָׁף:
 21 כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מִוָּם מִזְרַע אַהֲרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ
 לְהִקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מִוָּם בּוֹ אֵת לַחֶם אֱלֹהִיו לֹא יִגַּשׁ
 לְהִקְרִיב: 22 לַחֶם אֱלֹהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים וּמִן־הַקֹּדֶשִׁים
 יֹאכַל: 23 אַךְ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֵא וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ
 כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יַחְלִל אֶת־מִקְדָּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים:
 24 וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל׃ 22 וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ 2 דִּבֹּר
 אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו וַיִּנָּזְרוּ מִקִּדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא
 יַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קִדְשֵׁי אֲשֶׁר הֵם מִקִּדְשֵׁים לִי אֲנִי יְהוָה׃
 3 אָמַר אֲלֵהֶם לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל־אִישׁ | אֲשֶׁר־יִקְרַב
 מִכָּל־זֶרַעְכֶם אֶל־הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר יִקְדִּישׁוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 לַיהוָה וְטָמְאוּ עֲלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלְּפָנַי אֲנִי
 יְהוָה׃ 4 אִישׁ אִישׁ מִזֶּרַע אַהֲרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זָב
 בַּקִּדְשִׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנֵּגַעַ
 בְּכָל־טָמְא־נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר־תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שֹׁכֵב־תִּזְרַע׃
 5 אוֹ־אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל־שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ אוֹ בָאָדָם
 אֲשֶׁר יִטְמָא־לוֹ לְכָל טָמְאוֹתוֹ׃ 6 נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע־בּוֹ
 וְטָמְאָה עַד־הָעֶרֶב וְלֹא יֹאכַל מִן־הַקִּדְשִׁים כִּי אִם־רַחֵץ
 בַּשֶּׁרֶף בַּמַּיִם׃ 7 וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטְהַר וְאַחֵר יֹאכַל
 מִן־הַקִּדְשִׁים כִּי לַחֲמוֹ הוּא׃ 8 נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכַל
 לְטָמְאָה־בָּהּ אֲנִי יְהוָה׃ 9 וְשִׁמְרוּ אֶת־מִשְׁמֵרֹתַי
 וְלֹא־יִשְׂאוּ עֲלָיו חֲטָא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יַחֲלִיחוּ אֲנִי יְהוָה
 מִקִּדְשָׁם׃ 10 וְכָל־זֶרַח לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ תּוֹשֵׁב כַּהֵן וְשֹׁכֵר
 לֹא־יֹאכַל קֹדֶשׁ׃ 11 וְכַהֵן כִּי־יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן כֶּסֶף הוּא
 יֹאכַל בּוֹ וַיִּלֵּד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחֲמוֹ׃ 12 וּבַת־כַּהֵן כִּי
 תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הוּא בְתָרוּמַת הַקִּדְשִׁים לֹא תֹאכַל׃
 13 וּבַת־כַּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ

וּשְׂבָה אֶל-בֵּית אָבִיהָ כַּנְּעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל
וְכָל-זֶר לֹא-יֹאכַל בּוֹ: 14 וְאִישׁ כִּי-יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה
וַיִּסַּף חֲמֻשִׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לְכַהֵן אֶת-הַקֹּדֶשׁ: 15 וְלֹא
יַחֲלִלּוּ אֶת-קֹדֶשׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר-יְרִימוּ לַיהוָה:
16 וְהִשְׂיֵאוּ אוֹתָם עֹזֶן אֲשֶׁמָּה בְּאֲכָלָם אֶת-קֹדֶשִׁיהֶם כִּי
אֲנִי יְהוָה מִקְדָּשִׁים:

Chapter 21

16. And Hashem spoke to Moses, saying, 17. Speak to Aaron, saying, Whoever he is of your seed in their generations who has any blemish, let him not approach to offer the bread of his Elohim. 18. For whichever man he is who has a blemish, he shall not approach; a blind man, or a lame, or he who has a flat nose, or any thing superfluous, 19. Or a man who is broken footed, or broken handed, 20. Or crook backed, or a dwarf, or who has a blemish in his eye, or is scurvy, or scabbed, or has his stones broken; 21. No man, of the seed of Aaron the priest, who has a blemish shall come close to offer the offerings of Hashem made by fire; he has a blemish; he shall not come near to offer the bread of his Elohim. 22. He shall eat the bread of his Elohim, both of the most holy, and of the holy. 23. Only he shall not go in to the veil, nor come near to the altar, because he has a blemish; that he profane not my sanctuaries; for I Hashem do sanctify them. 24. And Moses told it to Aaron, and to his sons, and to all the people of Israel.

Chapter 22

1. And Hashem spoke to Moses, saying, 2. Speak to Aaron and to his sons, that they separate themselves from the holy things of the people of Israel, and that they profane not my holy name in those things which they hallow to me; I am Hashem. 3. Say to them, Whoever he is of all your seed among your generations, who goes to the holy things, which the people of Israel hallow to Hashem, having his uncleanness upon him, that soul shall be cut off from my presence; I am Hashem. 4. Whoever, of the seed of Aaron, is a leper, or has a discharge; he shall not eat of the holy things, until he is clean. And whoever touches any thing that is unclean by the dead, or a man whose seed issues from him; 5. Or whoever touches any creeping thing, whereby he may be made unclean, or a man of whom he may take uncleanness, whatever uncleanness he has; 6. The soul who has touched any such shall be unclean until evening, and shall not eat of the holy things, unless he washes his flesh with water. 7. And when the sun is down, he shall be clean, and shall afterwards eat of the holy things; because it is his food. 8. That which dies of itself, or is torn by beasts, he shall not eat to defile himself with it; I am Hashem. 9. They shall therefore keep my ordinance, lest they bear sin for it, and die therefore, if they profane it; I Hashem do sanctify them. 10. There shall no stranger eat of the holy thing; a sojourner of the priest, or a hired servant, shall not eat of the holy thing. 11. But if the priest buys any soul with his money, he shall eat of it, and he who is born in his house; they shall eat of his bread. 12. If the priest's daughter also is married to a

stranger, she may not eat of an offering of the holy things. 13. But if the priest's daughter is a widow, or divorced, and has no child, and has returned to her father's house, as in her youth, she shall eat of her father's bread; but there shall no stranger eat it. 14. And if a man eats of the holy thing unwittingly, then he shall put its fifth part, and shall give it to the priest with the holy thing. 15. And they shall not profane the holy things of the people of Israel, which they offer to Hashem; 16. Or allow them to bear the iniquity of trespass, when they eat their holy things; for I Hashem do sanctify them.